

בס"ד, עש"ק, פש' "בא" לסדר "ויניח בכל גבול", תשפ"ד

"טיפוס שכזה"

מ'שום מקום' הגיחו שומרי חברת האבטחה ותפסו והשתלטו על המטפס. ואז נשמע הדו שיח הבא:

- אני בעל הבית, שחררו אותי !
- ממתי בעל בית מטפס על הגדר של הבית שלו ?
- אני טפסן במקצועי, יותר מהר לעלות על הגדר מאשר לעשות סיבוב ולהיכנס דרך הבית.

אחר דין ודברים הוכחה טענתו של השחקן-המטפס והוא אכן בעל הבית. ואז פנו אליו השומרים: "מי התיר לך להביא עצמך לידי חשד שיחשדו בך שאתה פורץ למקום שאינו שלך, והרי אסור לאדם להביא עצמו לידי חשד אפילו כשבאמת עושה דבר המותר (כגון, עירובין יח: בדברי המאירי לגבי הליכה בשוק) ?

בעל הבית הצטדק באומרו שבן בג בג אמר: "אל תיכנס לחצר חבירך שלא ברשות...". אבל לא אמר שאסור לאדם להיכנס לחצר שלו ?

השומרים התעקשו – אתה באופן טיפוסך על הגדר מביא עצמך לידי חשד – מה ההיתר ! ?

מה דעת הקוראים ?

הכדור נבעט ונפל בטעות בחצר המגודרת של השכן. אחד השחקנים רץ ועמד לטפס על הגדר כדי להוציא את הכדור מהחצר.

אחד השחקנים קרא לעברו: "לא כדאי לך ! יחשדו בך שאתה גנב, והרי כבר אמר בן בג בג: "אל תיכנס לחצר חברך ליטול את שלך שלא ברשות **שמא תראה עליו כגנב** אלא שבור את שיניו ואמור לו שלי אני נוטל" (ב"ק כז: ובשיטת חכמים החולקים עליו, ויל"ע האם יש הבדל בין מקרה בו יכול להוכיח בבית דין לבין מקרה שאינו יכול – ועיין חבל נחלתו ה מז בשיטות הפוסקים ובדין עביד איניש דינא לנפשיה).

השחקן נראה שלא שמע את קריאת חבריו והחל לטפס על הגדר. שחקן אחר "לימד עליו זכות" באומרו שאולי בעל הבית במילואים ועד שהוא יחזור יקח זמן מרובה, ולא נוכל לשחק... ובמקום הפסד יכול אדם לעשות דין לעצמו ולקחת את שלו, אפילו לפי דברי בן בג בג (ואכמ"ל ועיין אמרי בינה חו"מ ט').

שחקן אחר לא הסכים: "שידפוק בדלת, גם אם הוא במילואים, אשתו תפתח ותתן לו להיכנס וללכת לחצר ולקחת את הכדור – למה לקפץ מעל גדרות" ? ואחר השיב שאם הדלת תיסגר אחר כניסתו יכולים הם לעבור על איסור "יחוד" (וע"ע ב"ב צט: בדין החשד בנידון של הבור ויל"ע האם שייך גם כאן). ולכן לא כדאי שידפוק, טוב הוא עושה שהוא מטפס על הגדר, ויכולים לראות אותו מהרחוב גם בהיותו בחצר.